



1931 / VRTEC / 1932

Venceslav Winkler:

Pismo slovenskemu bratcu.

*Veš, bratec moj,
svet bi pokrili lahko z božjo roko:
v vsaki pokrajini raste zlato,
največ ga pa v zemlji gori,
kjer so doma jaz in ti.*

*Veš, bratec moj,
strašno tuje gosli pojo,
skoraj bi moral jokati,
najlepša pesem pa je in še bo
tista, ki poje jo mati.*

*Veš, bratec moj,
čudno nam sekajo žive roke,
pa bi jaz rekel: Nikar ne umriva!
Z novo krojjo napolniva srce,
povejva močno, da živiva, živiva!*